

รายงานการจัดทำนวัตกรรม ปีการศึกษา 2564

ชื่อเรื่อง การพัฒนาทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนกำแพง

ผู้จัดทำ นายชัยวัฒน์ ประพาฬ

ตำแหน่ง ครู

วิทยฐานะ -

โรงเรียน กำแพง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา

1. ที่มาและความสำคัญ

วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา มีความสำคัญในการให้ผู้เรียนได้สร้างเสริมสุขภาพและพัฒนาชีวิตของตนเอง ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืนต่อไป ในการสอนวิชาพลศึกษา นอกจากจะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ ทำให้นักเรียนได้มีพัฒนาการทางด้านร่างกายที่แข็งแรงแล้ว ยังเป็นกิจกรรมการเรียนที่สามารถพัฒนาความสามารถ ของนักเรียนในด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Good (1959) ได้ให้ความหมาย ของการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ได้แก่ ทักษะการเคลื่อนไหวทางไกล ช่วยให้มีคามเชื่อมั่นในตนเอง การคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความอดทนอดกลั้น รู้จักควบคุมอารมณ์ และการมีไหวพริบสามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อีกด้วยนอกจากนี้วิชา พลศึกษายังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีระเบียบวินัย รู้จักเคารพกฎ กติกาของสังคม มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักความเสียสละ รู้จัก การเป็นผู้นำผู้ตามที่ดี และมีความสามัคคีในหมู่คณะ

พลศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคม ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมเหล่านั้นได้จัดสรรเป็นอย่างดีแล้ว ในสังคมปัจจุบันการออกกำลังกาย เป็นสิ่งที่สำคัญและมีการสนับสนุนส่งเสริมในการออกกำลังกายเพราะการออกกำลังกายและการเคลื่อนไหวเป็นสิ่งดีส่งผลต่อการมีสุขภาพที่ดีคน ผู้สอนได้พบปัญหาจากนักเรียน บางส่วนที่ไม่สามารถเล่นฟุตบอลได้ จากปัญหาที่พบ คือปัญหาทางด้านทักษะการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ซึ่งสาเหตุมาจากการที่นักเรียนขาดทักษะพื้นฐานมาก่อน ขาดความรู้ความเข้าใจในวิธีการฝึกหัด การที่นักเรียนที่มีปัญหาดังกล่าวนี จะส่งผลกระทบต่อการเรียนวิชาปฏิบัติ ในเรื่องทักษะการเล่นลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ที่จะทำให้การเล่นและการเรียนไม่ประสบผลสำเร็จ

ดังนั้นครูผู้สอนจึงพัฒนาทักษะโดยใช้แบบฝึกทักษะการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน เพื่อปรับปรุงแก้ไขปัญหาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ จึงได้จัดทำแบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โรงเรียนกำแพงประกอบการเรียนการสอน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อศึกษาผลของการฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน โดยใช้แบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน ก่อนและหลังใช้แบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

3. ขอบเขตของการวิจัย/การจัดทำนวัตกรรม

3.1 เนื้อหา

สาระการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน วิชาฟุตบอล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ

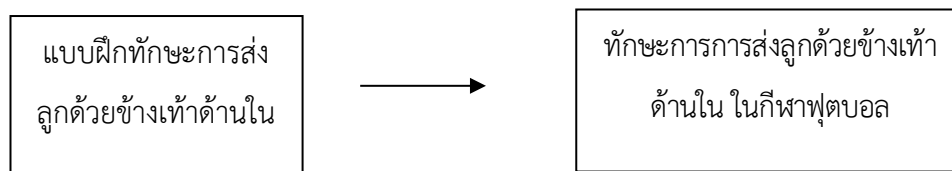
3.2 ขอบเขตด้านประชากร/ตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 ที่เรียนวิชาฟุตบอล จำนวน 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/8 โรงเรียนกำแพง จำนวน 15 คน

ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. นิยามศัพท์เฉพาะ (ถ้ามี)

-

6. เอกสาร/งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

ในการสร้างแบบฝึกสำหรับนักกีฬา โดยทั่วไปจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นองค์ประกอบ ที่จะทำให้แบบฝึกมีคุณภาพและเกิดประโยชน์แก่ผู้รับการฝึกอย่างเต็มที่ ซึ่ง ธนิต ขำวิฒนพันธ์ (2531: 88-89) ได้ให้หลักการแบบฝึกไว้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายการฝึก จะต้องสร้างโปรแกรมให้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการสร้าง เช่น สร้างแบบความเร็ว ก็จะต้องมีเนื้อหา รายละเอียดที่ส่งเสริมพัฒนาด้านความเร็วจริง ๆ

2. ระยะเวลาในการฝึก จะต้องมีการกำหนดให้เหมาะสมกับผู้รับการฝึก เพราะถ้าฝึกมากหรือนานเกินไปจะทำให้ร่างกายทรุดโทรม บาดเจ็บที่กล้ามเนื้อ เอ็น ข้อต่อ และเกิดความเชื่อในการฝึกในทางกลับกันระยะเวลาในการฝึกที่มีความเหมาะสมกับผู้รับการฝึกนั้นได้ดียิ่งขึ้น

3. หลักการฝึก ในการฝึกเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพจะต้องเริ่มจากกิจกรรมที่ง่ายไปหายากเบาไปหาหนัก เข้าไปหาเร็ว และจากส่วนย่อยไปหาส่วนรวม ซึ่งหลักการฝึกที่จะกำหนดลงโปรแกรมการฝึกนี้สอดคล้องกับ หลักการฝึกซ้อมของ วิสูตร กองจินดา (2538: 5) คือ หลักการทำซ้ำๆ สม่ำเสมอ หลักการเพิ่มความหนักมากขึ้นและการค่อยๆเพิ่มความยากขึ้น

4. แบบฝึกจะต้องจัดกิจกรรมให้น่าสนใจ และเหมาะสมกับ อายุ เพศ รูปร่าง และความพร้อมทางร่างกายของผู้รับการฝึก

Alan และ Thomas (อ้างถึงใน สุจินต์รัตน์ โกวิทศิริกุล, 2537: 26) ยังได้ให้หลักในการสร้างโปรแกรมการฝึก โดยกล่าวว่า ในการฝึกต้องเป็นสิ่งเร้าที่เพียงพอ ที่จะทำให้โครงสร้างของอวัยวะภายในเปลี่ยนแปลง สิ่งเร้า หรือปริมาณการฝึกน้อยไป จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะต่างๆและถ้าสิ่งเร้าหรืองานมากเกินไป ก็ไม่ได้เพิ่มประสิทธิภาพตามปริมาณของสิ่งเร้า และต้องคำนึงถึงปริมาณการฝึกซ้อมที่มีองค์ประกอบ คือ

1.ความหนักของงาน การทำงานร่างกายทุกอย่าง อัตราการเต้นของหัวใจ จะเพิ่มเป็นสัดส่วน กับความหนักของงาน ซึ่งในการออกกำลังกายสามารถควบคุมความหนักของงานได้ โดยใช้อัตราการเต้นของหัวใจเป็นเกณฑ์

2. ระยะเวลาในการฝึก จะสัมพันธ์กับความหนักของงาน คือ ถ้าความหนักของงานสูง จะทำได้ในระยะเวลาสั้น ถ้าความหนักของงานลดลงก็จะทำงานได้นานขึ้น ซึ่งการกำหนดระยะเวลาในการฝึกก็มีส่วนสำคัญทำให้การเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นด้วย

3. ความบ่อยในการฝึก สำหรับผู้ที่ไม่เคยรับการฝึก ควรจะเริ่มวันเว้นวันด้วยระดับของงานที่ต่ำ เพื่อลดอันตรายที่จะเกิดกับกล้ามเนื้อ การเข้าร่วมแบบฝึก แต่ละสัปดาห์จะต้องมีความสม่ำเสมอเพียงพอที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง

ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในกีฬาฟุตบอล

การส่งลูกเป็นการรุกวิธีหนึ่งการแข่งขันจะเริ่มจากการส่งลูกเสมอ ลูกส่งที่มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพ สามารถข่มคู่แข่งและเชิงความเป็นผู้คุมเกมการเล่นได้ด้วย จุดประสงค์ของการส่งลูกอยู่ที่การทำคะแนนโดยตรงทำลายยุทธวิธีการรุกของฝ่ายตรงข้ามลดภาวะการตั้งรับของฝ่ายตน สร้างโอกาสที่ได้เปรียบในการตอบโต้ลูกเสิร์ฟที่ดีสามารถทำความหนักใจให้ฝ่ายตรงข้ามอันเป็นการทำลายขวัญและจิตใจของคู่แข่งทำให้เกิดความรวนเร ขาดความสัมพันธ์ในการรุกได้ทางหนึ่งด้วย ผู้เล่นจึงควรหาความชำนาญ โดยการฝึกหัดส่งลูกด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสมและดีที่สุด หรือตามความถนัดของผู้เล่นแต่ละคน หลักสำคัญในการส่งลูก มีดังนี้

1. ท่าทางในการส่งลูก ก่อนที่ผู้เล่นจะเริ่มทำการส่งลูกต้องรู้ตัวเองว่าตนเองถนัดส่งลูกท่าทางแบบใดตามที่ได้ฝึกฝนมา ถ้าเคยฝึกฝน หรือถนัดส่งลูกท่าทางแบบใดต้องส่งลูกตามแบบนั้นตลอดการแข่งขัน เพราะการเปลี่ยนท่าทางการส่งบ่อย ๆ ย่อมทำให้ประสิทธิภาพการส่งลูกเสียไป

2. ตำแหน่งการยืน ก่อนที่จะเริ่มส่งลูกทุกครั้ง ผู้เล่นต้องยืนตามจุดหรือตำแหน่งที่เคยฝึกซ้อมมา มีผู้เล่นจำนวนมากที่ขาดความสังเกตในเรื่องนี้พอจับลูกบอลเข้ามายืนในเขตส่งก็ส่งลูกไปตามใจตนเอง การยืนห่างจากเส้นหลังใกล้หรือไกลเพียงใด ยืนห่างจากมุมสนามมากน้อยเพียงใด ก็ต้องยืนที่จุดนั้นตลอดทุกครั้งที่ทำการเล่น เพราะจะทำให้ความแรงความเร็วและทิศทางของลูกบอลเป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการและทำให้การส่งลูกมีผลเสียน้อยด้วย

3. การโยนลูกบอล ความสูงขณะโยนลูกบอลขึ้นต้องสม่ำเสมอ เช่น ความสูงจากคนส่งที่โยนประมาณ 3 - 4 ช่วงของลูกบอล ก็จะต้องโยนลูกบอลให้มีความสูงเช่นนี้ตลอดไปเพราะการโยนลูกสูงบ้างต่ำบ้าง ทำให้แรงที่ใช้ส่งและทิศทางของลูกขาดความแม่นยำ นอกจากนี้การโยนลูกใกล้ตัว ห่างตัวบ้าง เอียงไปซ้ายบ้างขวาบ้าง ก็ย่อมมีผลต่อการส่งลูกบอลด้วย

4. การเหวี่ยงขา การส่งให้ลูกบอลพุ่งไปตามทิศทางและมีความแรงตามที่ต้องการขึ้นอยู่กับ การเหวี่ยงขาด้วย ผู้ส่งเคยเหวี่ยงขาในลักษณะใด ขาห่างจากลูกบอลเท่าไรจะต้องทำอย่างนั้นทุกครั้งที่จะส่ง จึงต้องฝึกฝนการเหวี่ยงขาให้คล้ายกับเครื่องจักรที่มีจังหวะการทำงานอย่างสม่ำเสมอ

5. จุดที่เท้ากระทบลูกบอล ลักษณะของเท้าและจุดที่เท้ากระทบลูกบอลต้องเหมือนกันทุกครั้งที่จะส่งลูกบอลในท่านั้น ๆ ด้วย เช่น การเปิดหน้าเท้าด้านหน้าตรงส่วนกึ่งกลางของลูกบอล ก็ ต้องทำในลักษณะเช่นนี้ตลอดทุกลูกที่ส่ง เพราะการออกแรงและจุดที่ส่งลูกบอลแตกต่างกันก็ย่อมทำให้ทิศทางของลูกบอลที่พุ่งออกไปแตกต่างกันด้วย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ราชิต ศักดิ์วิเศษ ผศ.ดร.ประยูร บุญใช้ และ ผศ.ดร.ภูมิพงศ์จอมหงษ์พิพัฒน์ (2558:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบ้านนาน้อย จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอล 3) แบบประเมินทักษะปฏิบัติ 4) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย ค่า E1/E2และการทดสอบ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.80/85.33 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 อยู่ในระดับมากที่สุด

7. ขั้นตอน/แนวทางการดำเนินการ

7.1 ดำเนินการศึกษาและวางแผนการพัฒนาทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง

7.2 สร้างและพัฒนาในการเครื่องมือเพื่อใช้ในการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง
2. แผนการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง
3. แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนโดยแบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง

7.3 ดำเนินการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายนำการพัฒนาทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง ไปใช้

7.4 ดำเนินการทดสอบทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

7.5 นำแบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

7.6 วิเคราะห์ และเปรียบเทียบผล ก่อนและหลังการฝึก

7.7 สรุปผล

8. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง

แบบฝึกที่ 1 การจัดระเบียบร่างกาย (ท่าเตรียม)

แบบฝึกที่ 2 การฝึกท่าทางการเตะลูกด้วยข้างเท้าด้านใน (เตะลม)

แบบฝึกที่ 3 การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในหาคู่

แบบฝึกที่ 4 การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในหาคู่ระยะ 3 เมตร

แบบฝึกที่ 3 การส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านในหาคู่ระยะ 10 เมตร

9. ผลการดำเนินการ

ตารางที่ 1 แสดงค่าร้อยละความก้าวหน้าของทักษะส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน โดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง โดยจำแนกเป็นรายบุคคล

ลำดับ	ก่อนเรียน (คะแนนเต็ม 20)	หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20)	ความก้าวหน้า	พัฒนาการร้อยละ
1	7	13	6	46.15
2	8	17	9	75.00
3	10	15	5	50.00
4	11	18	7	77.77
5	9	17	8	72.72
6	11	19	8	88.88
7	7	15	8	61.53
8	11	18	7	77.77
9	10	16	6	60.00
10	9	17	8	72.72
11	8	16	8	66.66
12	11	18	7	77.77
13	12	19	7	87.50
14	11	17	6	66.66
15	10	16	6	60.00
รวม	192	330	138	1408.17
ค่าเฉลี่ย	9.60	16.50	6.90	-
ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	1.46	1.57	1.11	-
คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ	48.00	82.50	34.50	66.34
รวมค่า พัฒนาการร้อย ละ			66.34	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.34 โดยมีทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนมีคะแนนพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.45 ขึ้นไป

ตารางที่ 2 แสดงความก้าวหน้าของทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล ระหว่างก่อนเรียนกับ หลังเรียน โดยใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกำแพง โดยจำแนกเป็นรายกลุ่ม

Paired Samples Statistics		Mean	N	Std.	t	Df	Sig.
Pair 1	Pretest	9.60	20	1.46	-27.571*	19	0.05
	Posttest	16.50	20	1.57			

$P \leq 0.05$

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในการจัดการเรียนโดยใช้แบบฝึกที่มีต่อทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ แบบฝึกทำให้นักเรียนมีทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล สูงขึ้น

10. สรุปผลการดำเนินการ

10.1 สรุปผล และอภิปรายผล

สรุปผล

1. นักเรียนมีระดับทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอลโดยภาพรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.50 และเมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่นักเรียนอยู่ในระดับสูงมากจำนวน 9 คน และระดับสูงจำนวน 6 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 66.34 โดยมีทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอลก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนมีคะแนนพัฒนาเพิ่มขึ้นร้อยละ 45.45 ขึ้นไป

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในการจัดการเรียนโดยใช้แบบฝึกที่มีทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอล ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57

คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอลหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกที่ใช้ เอาใจใส่ ให้คำแนะนำ กระตุ้น กำกับดูแลในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้สามารถปฏิบัติได้ตามแบบฝึก และผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานเมื่อจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึก ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะที่สูงขึ้น

เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการส่งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน กีฬาฟุตบอลก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.46 หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.50 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.57 โดยมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นร้อยละ 66.34 และ คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึก สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากผู้สอนมีความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกที่ใช้ เอาใจใส่ ให้คำแนะนำ กระตุ้น กำกับดูแลในการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกที่เหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้สามารถปฏิบัติได้ตามแบบฝึก และผู้เรียนมีความสุขสนุกสนานเมื่อจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึก ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทักษะที่สูงขึ้น

10.2 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

- 1.1 ควรผลิตสื่อการสอนที่หลากหลายมาใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้อื่นๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจ
- 1.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายเหมาะสมกับสถานการณ์

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรมีศึกษาโดยเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่าง 2 สองกลุ่ม โดยกลุ่มหนึ่งเรียนโดยการสอนปกติและอีกกลุ่มหนึ่งเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ